Перекладач: П.Усенко

Джерело: З книги: Антологія зарубіжної поезії другої половини XIX — XX сторіччя (укладач Д.С.Наливайко).— К.: "Навчальна книга", 2002.

Ні, не сумуйте, скажу я по щирості!

Випадок трапився трохи не бажаний.

Гине дочасно від божої милості

Краю російського син її вражений.

З часу дораннього молодість трудная,

Пристрастів повна, надій і захоплення...

Смілі промови, борня безрозсудная,

Довгі по тому часи поневолення...

Все йому знане: тюрма петербурзькая,

Допит, заслання, жандармів люб'язності,

Сині, безкраї степи оренбурзькії,

Ґрати залізні... У скруті, в незнаності,

Вічно образи холодні приймаючи,

Жив він солдатом — з солдатьми нужденними,

Міг і загинуть від лиха щоденного,

Певне, що й жив лиш того дожидаючи.

Та, не зменшаючи гніту знедолення,

Оберегло у часи поневолення

Руських людей провидіння грайливеє, —

Зникла пора його зла, нещасливая,

Все, що від юності ранньої марилось,

Серцю жадане, немов засміялося...

Бог же позаздрив йому.

І життя обірвалося.